

Bitka od Harmagedona

PREDGOVOR AUTORA

PRVO IZDANJE ovog sveska bilo je izdano 1897. Odnosi se na završni dio ovog Evandeoskog Doba, preklapanja između njega i Novog Perioda—perioda koji donosi svijetu prekrasne blagoslove, koji će s druge strane, zbog nepripremljenosti srca, sve više i više postajati uzrokom podjela, nezadovoljstva, nevolje. Nastave li se blagoslovi posljednjih 43 godine sadašnjom brzinom rasta, nezadovoljstvo čovječanstva će se slično tome povećati, i sama Božja namjera u uspostavi Mesijanskog Kraljevstva i blagoslova koje će čovječanstvo dobiti kroz njega, bila bi osujećena.

Iz tog razloga Bog dopušta da Milenijsko svitanje dolazi na svijet postupno. Kako se ljudi bude iz ošamućenosti prošlosti, oni ne uzimaju u obzir Gospodina niti priznaju njegovu milost u povezanosti sa sadašnjim i dolazećim blagoslovima. Mi smo procjenili da je tih 43 godine donijelo čovječanstvu tisuću puta toliko bogatstva koliko je bilo stvoreno tijekom prethodnih šest tisuća godina. Poboljšani uvjeti cijelog čovječanstva u civiliziranim zemljama, skraćenje radnih sati, itd., su nadoknađeni sa većom spoznajom i nezadovoljstvom koje dolazi s njom. To je u skladu sa Gospodinovom objavom što se tiče ovog tog vremena. Opisujući naše vrijeme u Danijelovom proročanstvu, On kaže: “Mnogi će juriti amo-tamo i znanje će se umnožiti.” “Mudri će razumjeti,” “i bit će doba tjeskobe, kakva ne bijaše nikada otkada je naroda.” (Dan. 12:1-4,10)

Drugim riječima, povećanje znanja je odgovorno za povećanje nezadovoljstva i straha koje dovodi Harmagedon, ili Dan Odmazde Božje, na cijeli svijet. U sadašnjem velikom ratu, mi vidimo da su velike nacije bile u strahu od napretka onih drugih. Premda su se svi nevjerovatno obogatili, svi su još više

nezadovoljni kao nikada prije, i još se više boje da će se nešto dogoditi što će spriječiti njihovo daljnje bogaćenje i okrenuti struje bogatstva prema lukama konkurenata. Njihov strah jednih od drugih bio je odlučujuć u svezi dolaska rata, i ovaj je bio izabran kao najpovoljnija prilika, prije nego slabiji postanu previše jaki. Sličan je duh očit posvuda—nezahvalnost za sadašnjost i prošlost, strah od budućnosti, i sebičnost koja poklanja malo pažnje Zlatnom Pravilu. Sukob između kapitala i rada je na toj liniji, i mi očekujemo da će takve stvari brzo ići sa zla na gore.

Dugovi zaraćenih nacija su meritorno navedeni u iznosu od pedeset i pet milijardi dolara—iznos, kojeg se, naravno, nikada ne bi moglo platiti u zlatu; i svatko zna da ne postoji dovoljno zlata za platiti *kamate* na dugove svijeta. To ima za posljedicu stečaj—čim će rat završiti i izdavanje obveznica će prestati pružati novac za plaćanje kamata na druge obveznice. Nacije tako padaju u ponor stečaja, s njima je kao i kao s ljudskim bićem kada pada, osjeti nisu tako loši sve dok padanje ne završi u demoralizirajućem potresu. Očito rat neće zaustaviti da ljudi zbog neimaštine pucaju i budu upucani, bilo zbog nedostatka hrane ili zbog financijske slabosti. Autorovo je mišljenje da će biti ovo potonje.

Kraljevi, političari i financijeri, i njihovi savjetnici, su u velikoj nedoumici u vezi toga što učiniti nakon kraja rata kako bi se spriječila svijetom raširena revolucija nezadovoljnih. Dvadeset milijuna ljudi koji su sada pod oružjem trebat će zaposlenje. Pretpostavimo da jedna četvrtina njih bude zadržana u vojsci, što učiniti sa preostale tri četvrtine? To je pitanje koje zabrinjava mnoge od svjetovno mudrih ljudi. Svijet može bez njih i sada, i također proizvodnja velikih količina vojne opreme i streljiva. Očito je da može ići i bez tih dvadeset milijuna ljudi sveukupno. Ne obazirući se na ljudski život, oni će biti manje ili više prijetnja u svakoj zemlji. Britanci prave pripreme da potaknu njihov

suvišak da postanu poljoprivrednicima u Kanadi i Australiji. Druge nacije nesumnjivo slijede sličan pravac do one mjere u kojoj su to u stanju. Ali svi oni shvaćaju da će imati ruke pune posla da se nose s tom situacijom.

Biblija ističe da će nekako u to vrijeme Nominalni Crkveni sistemi svijeta ponovno postati istaknuti u povezanosti sa Državnim silama. Mi lako možemo vidjeti podlogu za to. Sva će kraljevstva, financijski oslabljena, shvatiti potrebu očuvanja dominirajućeg stiska javnosti i sprečavanje bilo čega nalik Socijalizmu i Anarhiji. Oni će se prirodno okrenuti ka vjerskim institucijama koje se zovu Crkvama da ih podrže, da zaprijetе ljudima sa budućim mukama, i da općenito pomognu sačuvati Brod Države od brodoloma. Crkve će također biti spremne i radosne za takvu priliku. One se već, motaju poput svitka—s jedne strane Katolici, s druge, Protestanti suprotstavljeni ali ipak povezani—svaka strana ujedinjena i udružena na najbolji mogući način.

Ali Biblija objavljuje da će ta vladavina “kao kraljice” biti kratkog vijeka, i da će pad Babilona biti strašan—poput velikog mlinskog kamena bačenog u more. Tijekom vladavine te tzv. “kraljice” tih malo vremena, svijet će biti pod velikim ograničenjem što se tiče bilo kakvog predstavljanja Istine. I oni koji se nađu lojalnima Bogu i načelu nesumnjivo će zbog toga stradati.

U vrijeme pada Babilona, moćnici zemlje, financijski i politički kneževi i kraljevi, stajat će podalje, čuvajući se podalje od bilo kakve povezanosti s njom, premda će oni uvelike oplakivati njenu propast, shvaćajući da ona nagovještava i njihovu vlastitu. Potom će vrlo brzo doći potpuno svrgavanje i uništenje sadašnjih Neznabožačkih vladavina, simbolički predstavljeno u Bibliji kao veliki požar koji će proždrijeti svu zemlju—sve institucije—vjerske, društvene, političke i financijske.

Uzimajući u obzir da je ovaj Svezak bio napisan prije dvadeset godina, nitko ne treba biti iznenađen ako utvrdi da neke od izjava u njemu više nisu aktuelne. Na primjer, bogatstvo svijeta se uvelike umnožilo u ovih dvadeset godina. Kombinacije kapitala su se uvelike povećale u kapitalizaciji, moći i utjecaju. Procjenjeno je da se je kapital Sjedinjenih Država u posljednje četiri godine povećao po stopi od deset milijardi godišnje.

U ovom je Svesku bilo istaknuto da premda su Korporacije u vrijeme pisanja bile korisne, a ne štetne, ipak će ti divovi, rođeni iz pohlepe i izgrađeni na vlastitom interesu, na koncu postati prijatnijom, opasnošću za ljude i njihove interese. To vrijeme je došlo, i mnogi shvaćaju da je opasnost dosegnuta. Nikakvo zlo ne može biti učinjeno toliko dugo dok strojevi rade dobro i dok su pod kontrolom; ali kada će doći trenutak da će interesi menadžera i kapitalista biti suprotni interesima njihovih zaposlenika i javnosti, tada pazite! Sjetite se nadahnute Riječi—da to ima biti “Vrijeme Nevolje kakve nije bilo otkako je naroda.”

Kako smo sretni da će čovjekova krajnost u tom Vremenu Nevolje biti Gospodinova prilika! On čeka da bude milostiv. On želi izliti na čovječanstvo blagoslove Milenijskog Kraljevstva na tisuću godina, za njihovo podizanje iz stanja grijeha i smrti natrag na sliku i priliku Božju. On je znao da će oni najprije trebati naučiti svoju lekciju. On je to već pokazao onima koji imaju oči da vide, dajući više od četrdeset godina razdoblja svitanja—koje je, međutim, umjesto dovođenja blagoslova i sreće svijetu, donijelo samo još više nezadovoljstva. Gospodin će dopustiti čovječanstvu sada da ide do krajnosti u izvršavanju njihovih vlastitih planova i programa. On će im dopustiti da pokažu ispraznost svih tih programa, i da ništa osim Božanskog uplitanja ih neće spasiti od uništenja cijele strukture Društva.

Zaista on će dopustiti krah, i zatim će reorganizirati čovječanstvo pod Mesijom; jer On obećava da će Njegovo Kraljevstvo biti “žudnja svih naroda.” (Hag. 2:7)

Vaš sluga u Gospodinu,

CHARLES T. RUSSELL

Brooklyn. N. Y.,
1.Listopad, 1916